

Věnce ze zelených rostlin se v Evropě symbolicky používaly už před příchodem křesťanství. V zimním období nosili lidé do svých příbytků čerstvé zelené větve a tím poskytovali příjemné bydlení dobrým duchům. Naopak zlé duchy odháněly holé věnce ze slámy.

Světlo

Zapalování svíček na adventním věnci nepřímo navazuje na židovskou tradici starou 2000 let – na svátek světel zvaný Chanuka. Na židovských chanukových svícních se rozsvěcují postupně osm světél. Některé zdroje ale odkazují i na starý germánský zvyk – uprostřed zimy se zapalovaly ohně v zeleném kruhu, který byl symbolem Slunce.

Tvary a počty

Adventní věnec je vykládán jako symbolika Kristova kříže a ve vztahu ke čtyřem světovým stranám jako jeho požehnání na každou z nich. Čtyři svíčky symbolizují čtyři týdny, jež předcházejí Vánocům, jejich světlo pak Ježíše Krista, který ozařuje plamenem lásky každého člověka. Kruhový věnec představuje Boží věčnost a jednotu, vzkříšení a věčný život. Stálezelené rostliny jsou symbolem života jako takového, nezničitelnosti, stálosti ve víře a také věčnosti.

Kdo byl první?

Tradice adventního věnce byla založena až v 19. století v Hamburku německým protestantským teologem Johannem Hinrichem Wichernem. Ten se mimo jiné zabýval městskou misí a založil školu pro chudé děti. Ty se ho v předvánoční době každodenně ptaly, kdy už budou Vánoce. V roce 1839 proto ze starého dřevěného kola vyrobil předchůdce dnešních adventních věnců. Nalepil na něj 19 malých červených svíček pro všední dny a 4 bílé svíce pro neděle, každý den se pak zapalovala jedna.

Svíčky

Adventní věnce se liší v tradičních barvách i v počtu svíček. V katolické církvi jsou nejoblíbenější barvy adventních svíček fialová a růžová. Historicky je podle křesťanské liturgie hlavní barva adventu fialová. Je to barva pokání a postu, stejně jako barva přivítání příchodu Ježíše Krista na svět. V protestantských církvích je obvyklejší použít čtyři červené svíčky. Červená je používána jako tradiční vánoční barva, symbolizující radost, srdce, Krista, důstojnost, vítězství, štěstí a krev. Někdy je adventní věnec se svíčkami ve čtyřech barvách – fialové, červené, růžové a bílé. Zapalují se v tomto pořadí. Je tradicí, že na adventním věnci jsou svíčky vždy zapalovány proti směru hodinových ručiček.

Na první neděli adventní je rozsvícena první svíce. Tato svíce se obvykle nazývá „svíce proroků“ na památku proroků, hlavně Izaiáše, kteří předpověděli narození Ježíše Krista. První svíčka představuje naději a očekávání. Na druhou neděli adventní je zapálena druhá svíce, která obvykle reprezentuje lásku. Některé zdroje ji označují jako svíčku „betlémskou“, která symbolizuje Kristovy jesle. Na třetí adventní neděli je zapálena svíčka, která se obvykle nazývá „pastýřská“ a představuje radost. Čtvrtá, poslední svíčka, je nazývána „andělská“ a představuje mír a pokoj.

Zdroj: Wikipedie

čtvrtá

„andělská“
symbolizuje mír a pokoj

třetí

„pastýřská“
představuje radost

druhá

„betlémská“
symbolizuje lásku

první

„svíce proroků“
představuje naději a očekávání

Sbírejte další informační karty z akcí Muzea Říčany!

Sledujte aktuální dění na:

Muzeum Říčany
Rýdlova 271/14
www.ricany.cz/muzeum

otevírací doba Muzea:

pondělí - čtvrtek 14:00 - 18:00
sobota a neděle 13:00 - 18:00
pátek zavřeno